

ताम्राह

तारः

तारकः

“भारतस्थान्य वर्षस्य नव भेदान् निबोध मे ।
इन्द्रहीपः कसेरुश्च ताम्रवर्णो गभस्तिमान् ॥”
ताम्रवर्णा, स्त्री, (ताम्रस्यैव वर्णभस्या इति ।
टाप् ।) ओद्दृपुष्यट्टचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
ताम्रवल्ली, स्त्री, (ताम्रवर्णा वल्ली । मध्यपद्मोपी
धमासः ।) मञ्जिष्ठा । इति रत्नमाला ॥ चित्र-
कूटदेशप्रसिद्धा जता । तत्पर्यायः । ताम्रा २
ताम्री ३ तमाली ४ तमालिका ५ मञ्जवल्ली ६
सुलोमा ७ शोधनी ८ तालिका ९ । अस्या
गुणाः । कमायलम् । कफदोषसुखकण्ठोत्प-
रोगनाशिलम् । श्लेष्मसृष्टिकारित्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः ॥

ताम्रवीजः, पुं, (ताम्रवर्णं वीजमस्य ।) कुलत्पः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

ताम्रट्टचः, पुं, (ताम्रमिव रक्तवर्णो ट्टचः ।)
रक्तचन्दनम् । कुलत्पः । इति रत्नमाला ॥

ताम्रवृन्तः, पुं, (ताम्रमिव रक्तवर्णं वृन्तमस्य ।)
कुलत्पः । इति त्रिकाश्रयः ॥

ताम्रवृन्ता, स्त्री, (ताम्रमिव रक्तवर्णं वृन्तमस्याः इति
टाप् ।) कुलत्पिका । इति हेमचन्द्रः । ४।२४।

ताम्रशिखी, [न] पुं स्त्री, (ताम्रवर्णा शिखा
चूडा अख्यस्य । इति इतिः ।) कुक्कुटः ।
इति जटाधरः ॥

ताम्रसारं, स्त्री, (ताम्रवत् रक्तवर्णः सारोऽस्य ।)
रक्तचन्दनम् । इति रत्नमाला ॥

ताम्रसारकं, स्त्री, (ताम्रसार + खार्थं कन् ।)
रक्तचन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

ताम्रसारकः, पुं, (ताम्रवत् रक्तवर्णः सारोऽस्येति
कप् ।) रक्तखदिरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ताम्रा, स्त्री, (ताम्र + टाप् ।) सैहली । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (प्रजापतेः कश्यपस्य पत्नीना-
मन्यतमा । यथा, मातुस्ये । १।२ ।

“सुरभिर्विजता तद्वत्ताम्रा क्रोधवशा इरा ॥”
सप्तत्वगन्तर्गतचतुर्थत्वविशेषः । यथा,—

“चतुर्थी ताम्रा नामाष्टभागप्रमाणा विविध-
किलासकृष्णाधिष्ठाना ॥” इति सुश्रुते शारीर-
स्थानं चतुर्थेऽध्याये ।)

ताम्राङ्गः, पुं, उपहीपभेदः । इति शब्दमाला ॥

ताम्राक्षः, पुं, (ताम्रे रक्ताभे अक्षिणी यस्य ।
अक्षिन् + समासि यच् ।) कोकिलः । इति
त्रिकाश्रयः ॥ (ताम्रनयने, चि । यथा,
भागवते । १। ७। ३३ ।

“तव आघाट तरसा दारुणं गौतमोसुतम् ।
ववन्मामर्षताम्राक्षः पशुं रसनया यथा ॥”

ताम्राभं, स्त्री, (ताम्रमिवाभातीति । आ + भा +
कः । ताम्रवदाभा अस्थेति वा रक्तवर्णत्वात्
तथात्वम् ।) रक्तचन्दनम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(पर्वतविशेषः । यथा, ब्रह्माष्ट ७ अध्याये ।

“रुचका निवधं प्राप्ता ताम्राभं निवधादपि ॥”

ताम्राहं, स्त्री, (ताम्रस्याहं अहंभागतया उन्-
पत्तिकारणमस्य ताम्रस्याहं उन्पादकोऽस्य इति
वा ।) कांस्यम् । इति त्रिकाश्रयः ॥

ताम्रिकः, पुं, (ताम्रं तत्पात्रादिनिर्मायं कार्य-
त्वेनाख्यस्य । ताम्र + ठन् ।) कंसकारः । इति
शब्दरत्नावली ॥ ताम्रनिर्मिते, चि । यथा,
कार्तिके ताम्रिके पञ्चः । इत्यमरः । २। ६। ८८ ॥
(यथा, भनुः । ८। १३६ ।

“कार्वाण्यणुं विज्ञेयस्वाम्रिकः कार्तिकः पञ्चः ॥”
ताम्रिका, स्त्री, (ताम्रवद्वर्णाभा अख्यस्या इति
ठन् ततः टाप् ।) गुञ्जा । इति राज-
निर्घण्टः ॥ मानरन्धावादम् । इति भूरि-
प्रयोगः ॥

ताम्री, स्त्री, (ताम्रस्य विकारः । इति अच्
ततो ङीप् ।) वाद्यविशेषः । तत्पर्यायः । मान-
रन्धा २ विकारिका ३ । इति त्रिकाश्रयः ॥
ताय, ऋ ङ पालने । सन्ततौ । इति कविकल्प-
दुमः ॥ (भ्रां-आत्मं-सकं-सेट् ।) सन्ततिर्विस्तारः ।
ऋ, अतनायत् । ङ, तायते विद्यां सुधीः ।
इति दुर्गा ऋः ॥

तायिकः, पुं, (ताये पालने साधुरिति ठञ् ।)
तर्जिकाभिधदेशः । इति हेमचन्द्रः । ४। २४ ॥

तारं, स्त्री, (तार्यते विस्तार्यते इति । तृ + शिच् +
घञ् ।) रूप्यम् । इति मेदिनी । ते, ४३ ॥

(“दधोत्तौर्णं सुशीतं यन्निर्मलं कुन्दसन्निभम् ।
गुहस्त्रिगुणमारुचं तारसुत्तममिष्यते ॥”

अशुद्धस्याश्वत्थस्यास्य गुणः यथा,—
“आयुः शुक्रं बलं हन्ति रोगसंघं करोति च ।
अशुद्धिश्चाश्वत्थतारं शुद्धमार्थमतो बुधैः ॥”

अस्य मारुचं यथा,—
कण्ठवेद्यं तारपत्रं दिव्याद्विगुणहृद्गुणम् ।
पातयन्ते रसो यास्यो रणतं श्वतसुच्यते ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंघे चारणमारुणा-
धिकारे ।) सुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

(यथा, रसेन्द्रसारसंघे त्रैलोक्यचिन्तामणि-
वटिकायाम् ।

“हारं सुवर्णं सुन्दतश्च तारम् ॥”
“तारं मौक्तिकम् । तारशब्देनात्र मौक्तिक-
मेवोच्यते न तु रजतम् ॥” इति तट्टीका ॥

गौणसिद्धिभेदः । यथा, “विहन्त्यमानस्य दुःखस्य
त्रिवाहं तद्विधातास्त्रय इति इमा मुख्यास्त्रिसः
सिंहयस्तदुपायतया त्वितरा गौण्यः पञ्चसिंहय-
स्तत्रापि हेतुमत्तया तिस्रः हेतुतया पञ्च
यवस्थिताः । तास्वाद्या अध्ययनादिलक्षणाः
सिंहयो हेतवः मुख्यास्तु हेतुमत्तः । विधिवद्-
गुरुसुखादध्यात्मविद्वानां अक्षरस्वरूपग्रहण-
मध्ययनं प्रथमसिद्धिस्तारसुच्यते ॥” इति तत्त्व-
कौमुदी ॥ अक्षिमध्यम् । इति मेदिनी । रे,
४३ ॥)

तारः, पुं, वानरविशेषः । सुक्ताविशुद्धिः । शुद्ध-
मौक्तिकः । इति मेदिनी । रे, ४३ ॥ (तार्यते
उत्तार्यते भवभागरादनेन । तृ + शिच् + घञ् ।
यद्वा तारयति खोच्चारणजपादिभिर्लोकान् ।
तृ + शिच् + अच् । एतन्निरुक्तिर्यथा, काशी-
स्थे । ७३ अध्याये ।

तारकः, पुं, (तारेण कर्तव्यकिया कायतीति ।
के + कः ।) चक्षुः । इति मेदिनी । के, १०० ॥

तारकं, स्त्री, स्त्री, (तारमेव । खार्थं कन् ।)
चक्षुस्तारा । नचत्रम् । इति मेदिनी । के, १०० ॥

तारकः, पुं, (तारयति देवानिति । तृ + शिच् +
ञ्चुल् ।) द्वादशमन्वन्तरीयेन्द्रशत्रुरसुरविशेषः ।
यथा,—

“मनोस्तु दक्षपुत्रस्य द्वादशस्यात्मजान् शशु ।
देववानुपदेवश्च देवश्रेष्ठो विदूरथः ॥
मित्रवात् मित्रदेवश्च मित्रविन्दश्च वीर्यवान् ।
मित्रवाचः सुवर्चाश्च दक्षपुत्रमनोः सुताः ॥
तपस्वी सुतपाश्चैव तपोऽर्चिस्तपोरतिः ।
तपोऽतिदुर्तिश्चाप्य ऋषयश्च तपोधनाः ॥
सुधर्माणाः सुतपसो हरिता रोहिताक्षया ।
सुरारयो गणाः पञ्च प्रत्येकं दशानो गणः ॥”

“तारवेद् यद् भवान्मोघेः खजपासक्त-
मात्रमम् ।
ततस्तार इति ख्यातो यस्तं ब्रह्मायलोकवत् ॥”
प्रशवः । इति तन्त्रम् ॥ (यथा, महागणपति-
स्तोत्रे । २ ।

“तारश्रीपशक्तिकामवसुधारूपानुगं यं विदु-
स्तस्मै स्नातुं प्रवृत्तिगंगाधिपतये यो रागिन्ना-
भ्यर्थाते ॥”

तरणम् । इति विश्वः । कूर्चवीजम् । इति
तन्त्रसारम् ॥ (नचत्रम् । इति मेदिनी । रे,
४३ ॥ अत्युच्चशब्दः । इति हेमचन्द्रः । ६। ३८ ॥

यथा, हेमचन्द्रटीकायाम् ।
“वृणासुरधि मन्त्रस्तु द्वाविंशतिविधो ध्वनिः ।
स एव कण्ठमध्यः स्यात् तारः शिरसि गीयते ॥”

विष्णुः । यथा, महाभारते । १३। १४। १९७ ।
“अशोकस्तारणस्तारः शूरः सौरिर्जनेश्वरः ॥”

राजसविशेषः । यथा महाभारते । १२। २७। ६ ।
“युयुधिष्ठिरश्चापि तथेवेन्द्रजिता सह ।
धिरूपाक्षेण सुग्रीवस्तारेण च निखल्वन्तः ॥”

दैत्यविशेषः । यथा, हरिवंशे । ४३ । ६ ।
“तारस्तु क्रोशविस्तारमायसं वायसध्वजम् ॥”
महादेवः ।

“काश्यां विश्वेश्वरोऽहं गिरिपतितनयासंभुतो
वामभागे
शुखादखेन इक्षे त्रिपथगतटिनीतीर-
शुद्धामुभागे ।

मायावीजश्च कर्णे सुरसुनिषिद्धतो ध्यानशुक्तं
वदामि
प्रीत्या लोकस्य तस्मात् सुरसुनिगणकैरुच्यते
तारनाम ॥”

इति शब्दार्थचिन्तामणिः ॥

तारः, त्रि, अत्युच्चशब्दविशिष्टः । इति मेदिनी ।
रे, ४४ ॥ स्फुरितकिरणः । निर्मलः । इति
धरणिः ॥ (तारं सुक्ताख्यत्रेति अच् । सुक्ता-
विशिष्टः । यथा, अमरुशतके । २८ ।

“उरवि निहितस्तारो हारः कृता जघने
घने ॥”

तारकं, स्त्री, (तारेण कर्तव्यकिया कायतीति ।
के + कः ।) चक्षुः । इति मेदिनी । के, १०० ॥

तारकं, स्त्री, स्त्री, (तारमेव । खार्थं कन् ।)
चक्षुस्तारा । नचत्रम् । इति मेदिनी । के, १०० ॥

तारकः, पुं, (तारयति देवानिति । तृ + शिच् +
ञ्चुल् ।) द्वादशमन्वन्तरीयेन्द्रशत्रुरसुरविशेषः ।
यथा,—

“मनोस्तु दक्षपुत्रस्य द्वादशस्यात्मजान् शशु ।
देववानुपदेवश्च देवश्रेष्ठो विदूरथः ॥
मित्रवात् मित्रदेवश्च मित्रविन्दश्च वीर्यवान् ।
मित्रवाचः सुवर्चाश्च दक्षपुत्रमनोः सुताः ॥
तपस्वी सुतपाश्चैव तपोऽर्चिस्तपोरतिः ।
तपोऽतिदुर्तिश्चाप्य ऋषयश्च तपोधनाः ॥
सुधर्माणाः सुतपसो हरिता रोहिताक्षया ।
सुरारयो गणाः पञ्च प्रत्येकं दशानो गणः ॥”